

ΕΘΝΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ ΚΑΙ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΙΑ

Ένα θέμα που συζητείται *at extenso* το τελευταίο διάστημα, είναι εκείνο της φυγοστρατίας, που φαίνεται να έχει πάρει ασυνήθιστες διαστάσεις αφού σύμφωνα με τα υφιστάμενα στοιχεία, οι επικαλούμενοι ψυχολογικούς λόγους για να απαλλαγούν, φτάνουν ένα ποσοστό γύρω στο 20% του συνόλου των κατατακτών.

Βέβαια σε μια κοινωνία όπου το ποσοστό έλλειψης ψυχικής υγείας της νεολαίας ανέρχεται σε αυτό το επίπεδο το μέλλον δεν προοιωνίζεται λαμπρό, όπως δεν προοιωνίζεται λαμπρό και το μέλλον μιας χώρας που στις παγκύπριες εισαγωγικές εξετάσεις στα νέα ελληνικά, με βάση το 20, οι βαθμολογίες περιστρέφονται επίμονα στο 9,5 ! Η διαφορά βεβαίως έγκειται στο ότι ο βαθμός στα νέα ελληνικά είναι χαρακτηριστικός πραγματικών ελλείψεων γνώσεων, ενώ στη περίπτωση της φυγοστρατίας εικονικών ελλειμμάτων ψυχικής υγείας και κατ' επέκταση ανευθυνότητας, για να περιοριστούμε επιεικώς σ' αυτό το χαρακτηρισμό.

Το έχουν ήδη κάμει άλλοι, γι' αυτό και δεν θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε κοινωνιολογικά που οφείλεται το ψηλό ποσοστό της φυγοστρατίας. Θα υπενθυμίσουμε ωστόσο, ότι σε πρόσφατη δημοσκόπηση ένα ποσοστό γύρω στο 46% των κατατακτών ερωτηθέντων, υπέδειξαν ότι η παρουσία στο στρατό δεν δημιουργεί την αίσθηση σοβαρής ενασχόλησης και οποιασδήποτε χρησιμότητας.

Δυστυχώς αυτή είναι και η δική μας εκτίμηση για τη θητεία στην Εθνοφρουρά, κάτι που επιτείνεται από το γεγονός ότι, ενώ σε άλλες χώρες η θητεία περιορίζεται στους 6 ή 9 μήνες, στην Κύπρο εξακολουθεί να φτάνει τους 26, δίνοντας έτσι ένα ακόμα κίνητρο φυγοστρατίας.

Η εκδοχή ότι μέσα από τη θητεία του στην Εθνοφρουρά υπηρετεί κάποιος την πατρίδα του, βρίσκεται μάλλον στη σφαίρα του ιδεατού και καθόλου δεν φαίνεται να έχει στη πράξη οποιοδήποτε ουσιαστικό αντίκρισμα.

Όταν το 1964 δημιουργείτο η Εθνοφρουρά, στόχο είχε να υποκαταστήσει τις διάφορες ομάδες ατάκτων εθελοντών που υπήρχαν, με τη νομιμότητα και ταυτόχρονα να δημιουργήσει μια κάποια συγκροτημένη αντίσταση στην περίπτωση τουρκικής εισβολής. Σήμερα ο τουρκικός στρατός (κάπου 40000) βρίσκεται εντός των πυλών και οι συνθήκες που επικρατούσαν όταν δημιουργήθηκε η Εθνοφρουρά έχουν διαφοροποιηθεί αισθητά.

Αξίζει ίσως να γίνει η υπενθύμιση ότι όλες οι ασκήσεις που έκανε τότε ο Γρίβας εστέφοντο από επιτυχία και ο εχθρός ερίχνετο στη θάλασσα. Μοναδική εξαίρεση η πραγματική άσκηση του 1974 όταν ο εχθρός έκαμε απόβαση στις ακτές της Κερύνειας και τα κατάφερε...

Είναι η άποψη μας ότι όσο αξιόμαχη και να γίνει η Εθνοφρουρά δεν μπορεί να αντιπαραταχθεί στο δεύτερο μεγαλύτερο στρατό του NATO και τον τρίτο μεγαλύτερο στον κόσμο. Ακόμα αποδεδειγμένα δεν έχει διαδραματίσει η Εθνοφρουρά οποιοδήποτε καταλυτικό ρόλο στις συνομιλίες, ενώ η ακαμψία της Τουρκίας διατηρήθηκε ανεξάρτητα από το πόσα τανκς η πυραύλους αγοράσαμε. Εξαίρεση οι S 300 (για το άσοφο της αγοράς τους δεν είχαμε ποτέ καμιά αμφιβολία) που ποτέ δεν ήρθαν όμως στην Κύπρο.

Επομένως η επίκληση της ανάγκης προσφοράς στην πατρίδα παραμένει πάντα μια κενή περιεχομένου, νεφελώδης ιδέα, ηρωικών καιρών, που καμιά σχέση δεν έχει με τη σημερινή εικόνα των πολέμων, της

τεχνολογίας και της διπλωματίας. Πιο πολύ όταν αναγνωρίζεται πανταχόθεν στην Κύπρο, ότι η λύση στο Κυπριακό θα βρεθεί μέσα από τις συνομιλίες. Ακόμα, όταν γίνεται αντιληπτό ότι η Τουρκία σε καμιά στρατιωτική ενέργεια δεν θα προβεί στο προβλεπτό μέλλον, γιατί απλά δεν την συμφέρει.

Τούτου λεχθέντος δεν σημαίνει ότι το κράτος θα πρέπει να συνεχίσει να ανέχεται την κοροϊδία της φυγοστρατίας. Όσο και αν στη πράξη μπορεί να πρόκειται για σπατάλη χρόνου, ενέργειας και χρημάτων, δεν μπορεί να υπάρχουν σ' αυτό το θέμα πατρίκιοι και πληβείοι. Μέχρι να καταργηθεί η θητεία (με εξαίρεση τους πραγματικούς αντιρρησίες συνείδησης) ευθύνη να υπηρετήσουν στην Εθνοφρουρά έχουν όλοι ανεξαιρέτως και η φυγοστρατία είναι κατακριτέα, απαράδεκτη και ανευθυνότητα.

Έχοντας μπροστά της τον διακηρυγμένο στόχο της αποστρατικοποίησης, η Κυβέρνηση θα πρέπει ως πρώτο βήμα να μειώσει τη θητεία στους 19 μήνες και να σταματήσει την αγορά των οποιωνδήποτε δαπανηρών εξοπλισμών, δείχνοντας έμπρακτα την πίστη της σε μια σύντομη λύση που θα συνοδεύεται από την αποστρατικοποίηση της χώρας. Ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να διασφαλίσει ότι μέχρι τότε, όλοι οι νέοι θα επωμίζονται τα ίδια βάρη, όπως αναμένεται σε μια ευνομούμενη χώρα.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
03/08/2009